

jeg synes tjener til Belysning og Karakteristik af hele dette Forhold. Da vi behandlede Lovforslaget om Lønninger for Folkeskolens Lærere, stillede den højtærede Undervisningsminister i Lønningsudvalget et Forslag om at give de Forskolelærere, som var daarligst lønnede, og som havde en Undervisningstid af over 36 Timer om Ugen, idet de underviste udenfor den Skole, hvor de var ansat, et beskedent Honorar af 50 Kr. om Aaret. Hele Lønningsraadet var enig om at tage Afstand fra dette af Hensyn til Konsekvenserne og af Hensyn til andre Tjenestemænd, og fordi man mente, at man ikke burde pille ved Lønningsloven paa det nuværende Tidspunkt. Ogsaa det ærede Medlem Hr. Henrik Jensen, som har været Formand for Udvalget angaaende de foreliggende Lovforslag, tiltraadte denne Opfattelse, da vi behandlede Folkeskolens Lærerlønningslov. Hvis man nu sammenligner Præsterne med de andre Tjenestemænd ved Kirkerne: Graveren, Kantoren, Medlemmerne af Kirketoret, Kordegnen, Organisten o. s. v., vil man se, at alle disse maa lide deres Afdrag. Jeg synes, det er mindre kammeratlig af Præsterne at ville se paa, at deres Medtjenere ved Kirken bliver skaaret ned, medens de samtidig gør, hvad de kan, for selv at faa noget mere. Det er min Opfattelse, at Præstestanden ikke vil være tjent med denne Fremgangsmaade.

Det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt sagde, at man skulde ikke rette Vaabnene imod Præstestanden i al Almindelighed, og det giver jeg det ærede Medlem ganske Ret i. Men jeg synes, at han selv rettede Vaabnene mod Præstestanden paa nogle Punkter, hvilket jeg ikke tror den kan være tjent med, og jeg antager ogsaa, den vil tilbagevise det. Det ærede Medlem sagde, at hvis Præsterne ikke fik deres Lønninger forbedret, hvis de ikke fik gode materielle Kaar, vilde vi opleve Præstemangel her i Landet. Jeg har hidtil været saa naiv at tro, at det var en virkelig god Kristendomsopfattelse, at det var det aandelige, der interesserede Præsterne og drev dem ind i Præstegerningen. Nu hører jeg, at det er det rent materielle, der i saa Henseende er afgørende. Jeg maa sige, at det er mig en stor Skuffelse, og det bedrøver mig ogsaa at høre dette, fordi det efter min Formening er en Insinuation imod Landets Præster, som jeg haaber Præsterne selv vil være med til at tilbagevise.

Det ærede Medlem sagde, at Præsterne lønnes ikke af Staten, de lønnes af Menighederne. Jeg kan nu ikke se saa forfærdelig

stor Forskel paa dette, for de Penge, som Staten raader over, er Borgernes Penge, og de Penge, som de kirkelige Institutioner raader over, er ogsaa Borgernes Penge; og vi er herinde i Rigsdagen sat til at lovgive om dette, og den Lovgivning, vi gennemfører, og de Lønninger, vi fastsætter her, bliver normgivende for, hvad Befolkningen skal betale. Det er ogsaa herinde, dette Spørgsmaal skal drøftes og Afgørelsen træffes.

Det ærede Medlem Hr. Johannes Lou fandt Anledning til at rette nogle Angreb mod Lønningsraadet. Det ærede Medlem lider af et kronisk Had til Lønningsraadet; ved alle Lejligheder, hvor det ærede Medlem kan komme til at sparke til Lønningsraadet, gør han det. Jeg vil haabe, at han efterhaanden maa blive kureret for denne Sygdom; om ikke før, saa kommer det nok, hvis han skulde faa den Lykke en Gang selv at blive Medlem af Lønningsraadet; saa er jeg sikker paa, at hans Syn paa Lønningsraadet som Institution fuldstændig vil forandres. Jeg mener, Lønningsraadet har været en god Institution; Lønningsraadet har skabt mere Ensartethed og Stabilitet i de forskellige Lønssystemer indenfor de forskellige Etater, en Ensartethed i Principper, som man fra alle Sider kan være tjent med.

Nu har det ærede Medlem rettet et Angreb paa Kirkeministeren, og jeg har en Gang haft Lejlighed til at tage den højtærede Kirkeminister i Forsvar og skal med Glæde gøre det endnu en Gang. Naar den højtærede Kirkeminister har fremsat dette Forslag, er det, fordi den højtærede Minister i flere Aar har været Medlem af Bestyrelsen for Præsternes Fagforening. Ellers hører man fra Regeringsbænken kun Angreb paa Fagforeningerne, men paa Kirkeministerens Plads sidder der en god Fagforeningsmand, tidligere Bestyrelsesmedlem i en Fagforening, og han handler efter gode fagorganisatoriske Principper, hvad jeg ogsaa kan anerkende; han vil være tro imod sin Stand, han vil søge at skaffe den de størst mulige Fordele. Det er kun beklageligt, at den højtærede Kirkeminister ikke ogsaa kunde modvirke Nedskaeringerne for Statens Tjenestemænd i al Almindelighed, da der var Tale derom; jeg kunde lide, at han ogsaa havde optraadt ved den Lejlighed og lagt sit Lod i Vægtskaalen, i hvert Tilfælde indenfor Regeringen, imod den uberettigede store Nedskaering af Statens Tjenestemænd. Men det ærede Medlem Hr. Johannes Lous Angreb forekommer mig saaledes fuldstændig uberettiget.

Til sidst ønsker jeg kun endnu at sige, at jeg finder, der er en skrigende Modsætning